Sługa Boża

Teresa Neumann

(1898 – 1962)

„Resl z Konnersreuth”

Teresa Neumann, znana także pod zdrobniałym imieniem „Resl z Konnersreuth”, urodziła się w nocy z Wielkiego Piątku na Wielką Sobotę 1898 r. (8 kwietnia) w miejscowości Konnersreuth, w Diecezji Ratyzbona, w Bawarii. Była najstarszą z jedenaściorga dzieci ubogiego krawca. Po ukończeniu szkoły podstawowej (1911), jako zdrowa i silna dziewczyna, podjęła się służby u pewnego gospodarza, gdzie z zaangażowaniem wykonywała bardzo ciężkie prace. W tym czasie z całego serca zapragnęła zostać zakonnicą i wyjechać na misje do Afryki, gdy tylko jej pomoc w utrzymaniu rodziny nie byłaby już konieczna. W tym celu po raz pierwszy skontaktowała się z benedyktynkami misjonarkami z Tutzing (Górna Bawaria). Pan Bóg miał jednak wobec niej zupełnie inne plany. 10 marca 1918 r., w następstwie wypadku któremu uległa podczas uroczystości odpustowych, została sparaliżowana, a rok później do paraliżu dołączyła się jeszcze utrata wzroku. Teresa wspierana przez swego proboszcza i kierownika duchowego ks. Józefa Nabera, przyjęła z wiarą wszystkie cierpienie, oddając się ufnie woli Bożej.

W formacji i życiu duchowym Teresy Neumann niezwykle ważną rolę odegrała postać Św. Teresy z Lisieux. Od swego ojca, który podczas I wojny światowej przebywał we Francji, Resl otrzymała obrazek z wizerunkiem św. Tereski, która od tej chwili stała się jej ulubioną świętą. W dniu beatyfikacji Karmelitanki z Lisieux, 29 kwietnia 1923 r., Teresa niespodziewanie odzyskała wzrok, w dniu jej kanonizacji, 17 maja 1925, nagle zniknął paraliż i zrobiła pierwsze kroki. Kilka miesięcy później, 30 września, w dzień rocznicy narodzin dla nieba św. Teresy, Resl z Konnersreuth była już w stanie chodzić bez niczyjej pomocy.

Cechą charakterystyczną duchowości Teresy Neumann była głęboka łączność z męką i śmiercią Chrystusa oraz wielka cześć dla sakramentu Eucharystii. W czasie Wielkiego Postu 1926 r. w jej życiu miały miejsce niezwykłe i wywołujące sensację zjawiska mistyczne, których autentyczność jest obecnie sprawdzana. Teresa miała wizję życia i męki Jezusa, a na jej ciele pojawiły się stygmaty. Od tamtego czasu, aż do końca swego życia, w każdy piątek, przeżywała mękę Jezusa. Duchowość Teresy Neumann przyciągała do Konnersreuth tysiące osób, a niezwykłe zjawiska potwierdzali ich naoczni świadkowie.

Od sierpnia 1926 r. Teresa przestała odczuwać głód, a od Bożego Narodzenia tegoż roku nie przyjmowała już żadnego pożywienia. Początkowo jeszcze piła kilka kropel wody zaraz po przyjęciu Komunii św. Od września 1927 r. aż do śmierci zrezygnowała nawet z tego, a jedynym jej pożywieniem pozostała codzienna Eucharystia. Od samego początku wszystko odbywało się pod nadzorem władz kościelnych.

Teresa posiadała wyjątkową wrażliwość na zagrożenia występujące w jej czasach. Przeciwstawiała się odważnie reżimowi hitlerowskiemu, gromadziła wokół siebie osoby o podobnych poglądach i stała się dla nich cenioną doradczynią. Wśród osób przybywających do Konnersreuth znaleźli się między innymi dr Fritz Gerlich, przeciwnik reżimu hitlerowskiego i głęboko wierzący chrześcijanin, który później zginął w obozie koncentracyjnym w Dachau oraz o. Ingert Naab, kapucyn, zmarły na wygnaniu. Do domu Resl z Konnersreuth po radę przybywali także biskupi i kardynałowie.

Mimo popularności jaką się cieszyła, Teresa do końca życia pozostała skromną córką krawca i nie pozwalała, by traktować ją jak bohaterkę. Całą swoją miłość i uwagę poświęcała chorym i umierającym. Cieszył ją świat, przyroda, kwiaty i ptaki, w których odczytywała odbicie piękna Stworzyciela. Wszystkie swoje cierpienia ofiarowała jako wynagrodzenie za grzechy innych. Z jej inicjatywy w Fockenfeld powstało seminarium duchowne dla kandydatów do kapłaństwa w starszym wieku, oraz „Theresianum” – klasztor, w którym siostry zakonne nieustannie adorują Najświętszy Sakrament.

Teresa zmarła 18 września 1962 r po krótkiej chorobie. Dnia 22 września została pochowana na cmentarzu w rodzinnej miejscowości. Jej grób spontanicznie stał

się celem dla wielu pielgrzymów, a liczne łaski przypisywane jej wstawiennictwu są znakiem wielkiego zaufania, jakim ciągle darzą ją wierni.

Myśli Teresy z Konnersreuth:

„Wszystko mi jedno, żyć, umrzeć, być zdrową czy chorą – pragnę tylko tego czego chce Pan, ponieważ On wie co jest dla mnie najlepsze”.

„Ukochany Zbawiciel pomaga, aby wszystko obracało się ku dobremu. Pozostajemy zjednoczeni z Nim, także w czasie próby”.

„Pozostajemy zjednoczeni w modlitwie”.

Modlitwa do nowenny

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty obdarowałeś nadzwyczajnymi łaskami Twoją wierną służebnicę Teresę Neumann. Spraw, prosimy, abyśmy razem z nią rozważali i czcili tajemnice życia, męki, i zmartwychwstania Twojego Syna. Pozwól nam nieustannie karmić się Eucharystią i świadczyć o Tobie wobec naszych braci. Wzbudzaj liczne powołania kapłańskie i wspomagaj osoby konsekrowane, aby Ci służyły z siłą ducha i wiernością. Obdarz pokojem i jednością nasze rodziny, a młodzieży ześlij dar czystości i bojaźni Bożej. Prosimy także o łaskę wiary dla tych, którzy Cię jeszcze nie znają oraz o nawrócenie dla grzeszników. Bądź miłosierny dla naszych zmarłych. Wysłuchaj naszą modlitwę i, za wstawiennictwem Twojej służebnicy Teresy Neumann, udziel łaski, o którą Cię prosimy przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

(Mit kirchlicher Druckerlaubnis)
(Dr. W. Gegenfurtner, Generalvikar, Regensburg, 21. 02. 2005)

Prosimy uprzejmie, aby informacje o wszystkich łaskach otrzymanych dzięki wstawiennictwu Teresy Neumann oraz intencje powierzane Słudze Bożej, przesyłać do biura spraw beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych Kurii Biskupiej w Ratyzbonie (ks. Georg Schwager, Schwarze-Bären-Str. 2, D-93047 Regensburg, Niemcy) lub do kancelarii parafialnej w Konnersreuth (Katholisches Pfarramt, Kirchplatz 3, D-95692 Konnersreuth, Niemcy). Proces beatyfikacyjny Sługi Bożej Teresy Neumann powierza się modlitwie wiernych, aby prywatnie wzywali jej wstawiennictwa z wielką ufnością.

Titelseite: Therese Neumann nach einem Ölgemälde von Hanne Schuhmann (1949).

POLNISCHE AUSGABE